

ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ

КАДРИ

№ 30 (1280)
ВІСНИК
14
ЖОВТНЯ
1980 року
Ціна 2 коп.

Газета видається з вересня 1956 року

Орган парткому, ректорату, профкому і комітету ЛКСМУ
Української ордена Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської академії

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ: ЗВІТИ І ВИБОРИ

З КОРИСТЮ ДЛЯ СПРАВИ

Відбулися звітно-виборні збори партійної групи кафедри рослинництва. З інформацією про роботу за звітний період виступив комуніст О. Я. Шевчук.

Як зазначив доповідач, партійна група кафедри свої зусилля спрямовувала на дальше поліпшення підготовки висококваліфікованих кадрів для сільського господарства, посилення ідейно-виховної роботи, підвищення ефективності наукових досліджень. Внаслідок проведеної роботи кафедра домоглася позитивних зрушень в напрямку посилення теоретичного та проблемного навчання студентів, поглиблення та активізації їх самостійної праці. Чільне місце в учбовому процесі, який здійснює кафедра, займають різноманітні методичні розробки, робочі зошити, технічні засоби навчання.

Значний ефект дала спільна робота партійної групи кафедри зі студентськими партійними групами та активом агрономічного факультету, де кафедра вела виховну роботу. Проводилися загальні партійні збори, присвячені питанням навчання та виховання студентів. Кафедра в повному складі неодноразово зустрічалася зі студентами в гуртожитку

№ 10. Під час цих зустрічей обговорювалося широке коло питань як з життя курсів, факультету, академії, так і з внутрішнього та зовнішнього життя країни.

Зміцнивши зв'язки кафедри з виробництвом. Наукові розробки, створені вченими кафедри, запроваджуються в багатьох господарствах областей республіки. Кафедра має свої окремі постійні пункти з наукових досліджень в Кримській, Миколаївській, Одеській, Черкаській, Вінницькій, Чернігівській та Київській областях.

Вирішується питання про відкриття філіалів кафедри на виробництві.

Доповідач, а також виступаючі основну увагу зосередили на гідній зустрічі XXVI з'їзду КПРС. Розроблено додаткові, підвищені соціалістичні зобов'язання на честь цієї знаменної дати.

У своїх виступах комуністи кафедри оцінили роботу партійної групи як задовільну. Разом з тим виступаючі наголошували на необхідності дальшого покращення підготовки науково-педагогічних кадрів, зміцнення учбово-матеріальної бази кафедри, посилення виховної роботи зі студентами.

Поглибленню наукових досліджень буде сприяти створення при кафедрі міжкафедральної аналітичної лабораторії і більш раціональна участь викладачів в учбовому процесі. З останнього питання впливає занепокоєність нерівномірністю розподілу педагогічного навантаження протягом навчального року по деяких факультетах академії. Згідно з цим розподілом весняно-літній семестр — час максимальної напруги викладачів і в учбовому процесі, і в польових дослідженнях. Виступаючі висловили надію на те, що учбова частина академії зверне на це обставину увагу.

На звітних зборах панувала атмосфера критики і самокритики, партійної принциповості і вимогливості. Це свідчить про те, що партійна група кафедри спроможна виконати важливе державне і партійне питання підготовки висококваліфікованих кадрів для соціалістичного сільського господарства, успішно виконає соціалістичні зобов'язання, прийняті на честь XXVI з'їзду КПРС.

Ю. ШЕЛЕСТОВ,
доцент кафедри рослинництва.

ДІАЛЕКТИКА ЗРОСТАННЯ

Питання, що стояли на порядку денному партійних зборів студентів V курсу агрономічного факультету, цікавили всіх. На збори прийшли декан факультету А. К. Пархоменко, завідувач кафедри селекції та насінництва професор М. О. Зеленський.

«Життєва позиція комуніста, — сказав партгрупорг Віктор Русяновський, — перевіряється ділом. Нині нам, уже майже випускникам, потрібно бути особливо зібраними, активними. Найголовніше наше завдання — навчання. Тож місце кожного на передньому краї науки».

Множиться особистий вклад комуністів у загальний доробок курсу. Члени КПРС Юрій Дзюбан, Віктор Русяновський, Віра Столярська, Людмила Ребекевича та Іван Коваль — відмінники навчання. Бойовість партгрупи, загально відомо, залежить від активності кожного. Між тим, як зазначалося на зборах, не всі комуністи мають активну життєву позицію. Бо як пояснити той факт, що окремі члени КПРС одержують трійки, порушують дисципліну? Подібним проявам не місце в партгрупі — така загальна думка комуністів. Об'єктивно і самокритично оцінюючи зроблене, кожен комуніст повинен глибше зацікавитись інтересами однокурсників, знати, чим вони займаються в позаробочий час, щоб активно вплинути на ці інтереси, формувати їх.

Згадувалось на зборах привиди молодого комуніста Люси Ребекевича. Доручили їй відповідати за культурно-масовий сектор в комсомольському бюро факультету. З дорученням дівчина справилася відмінно. З неї беруть приклад комсомольці.

В обговоренні доповіді взяли участь 8 комуністів. І кожен, віддаючи належне успіхам, зосереджував увагу на упущеннях своїх і товаришів.

Ось що сказав член КПРС Юрій Дзюбан:

— Не всі питання ми вирішили. Взяти хоча б навчання і відвідування занять. Мені як старості курсу тут в порівнянні з минулим роком вдалось дещо зрушити справу з місця. І все-таки, незважаючи на те, що половина членів нашої партгрупи — відмінники навчання, резерви у нас ще є.

Найсерйознішу увагу ми приділяли проходженню виробничої практики. І в тому, що Валерій Чурик та Іван Каленченко та інші повернулись в академію з господарств, де проходили практику з відмінними характеристиками, усе закономірно. Так, наші комуністи перші у навчанні, громадській роботі на курсі. Але для нас мало самим бути першими. Ми повинні словом і ділом дбати про піднесення звання члена Ленінської партії.

За звітний період відбулось 8 зборів партгрупи. Спитати самого себе, яка твоя життєва позиція — ось чи не найголовніший критерій оцінки роботи кожного комуніста. Саме цим принципом і керувався протягом звітного періоду партгрупорг Віктор Русяновський, виявляючи належну вимогливість до кожного комуніста, до живої організаторської роботи по здійсненню прийнятих рішень.

Загалом на звітно-виборних зборах партгрупи розмова була ділова і принципова, комуністи з вболіванням за спра-

ву говорили про власні упущення і недоліки.

Думки і пропозиції членів КПРС Василя Городничого, Івана Каленченка, Миколи Драгана лягли в основу постанови зборів, увага яких акцентувалась на упущеннях і недоліках, в необхідності творчо опанувати ленінський стиль роботи.

Так, принципово і самокритично оцінили свою діяльність комуністи кращої студентської партгрупи агрономічного факультету, визначили головні завдання на майбутнє. Вдуже партгрупоргом обрано В. Русяновського, йому і вести товаришів на нові, ще вищі рубежі у праці і навчанні, спрямовувати зусилля партгрупи на гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС.

В. КІКОТЬ,
студент V курсу агрономічного факультету.

Іде засідання групи народного контролю під головуванням декана ветеринарного факультету професора П. Я. Роговського.
Фото В. Шевченка.

На останньому засіданні ректорату нашого вузу першим питанням порядку денного було обговорення проекту нової структури управління академією. З доповіддю виступив завідувач кафедри управління Й. С. Завадський.

Другим було питання про впорядкування використання і управління роботою автотранспорту академії. Підкомісія у складі В. В. Котюжинського, Л. Ф. Вознюка, О. І. Ткаченка, В. М. Жеревчука, яка працювала над вивченням і підготовкою цього питання, внесла кілька пропозицій. Зокрема, пропонується централізувати весь автотранспорт вузу в єдиний транспортний підрозділ з підпорядкуванням головному диспетчеру і проректору з адмінгоспчастини.

Транспортний відділ академії з гаражами і майданчиками для паркування машин пропонується розмістити на території Голосієва і забезпечити його необхідним оперативним зв'язком з усіма підрозділами УСГА.

На засіданні ректорату був також розглянутий новий статут нашого вузу.

Серйозну увагу було приділено роботі студентської їдальні в змислових умовах. З доповіддю з цього питання виступили заступник голови профкому І. В. Адамчук і директор їдальні Ф. Г. Бойцов.

Про заходи по дальшому покращенню правової виховної роботи в нашому вузі та правила внутрішнього розпорядку доповів старший викладач Б. І. Провозін.

ЄДИНИЙ ДЕНЬ ПОЛІТГОДИН

4 жовтня в академії проводився єдиний день політгодин по темі «Нова Конституція СРСР — в дії». З лекціями, політінформаціями перед колективом вузу виступили ректор УСГА, депутат Київської ради народних депутатів А. М. Жада, секретар парткому академії, депутат Московської райради народних депутатів Ю. Я. Гапусенко, заступники сек-

ретаря парткому Л. Ю. Берештейн та В. М. Портной, проректори А. В. Цилорик, О. С. Устименко, О. В. Шкілюк, викладачі кафедр суспільних наук.

Важливим заходом було охоплено понад 2000 чоловік — викладачів, співробітників, студентів академії. Лектори, політінформатори відповіли на численні запитання слухачів.

ПИСЬМЕННИКИ В ГОСТЯХ У СТУДЕНТІВ

В актовому залі 3 учбового корпусу відбувся вечір, присвячений 70-річчю з дня народження відомого українського письменника Михайла Чабанівського. В гості до студентів і співробітників вузу прийшли письменники, актори, митці столиці України.

Зі словом про життєвий і творчий шлях письменника виступив секретар Спілки письменників України, Герой Соціалістичної Праці Ю. Збанацький.

— Він належить до того покоління, яке було охрещене Жовтнем, виховане в повоєнні роки на ідеях безсмертного Леніна в піонерських загонах, у комсомолі і приступило до активної побудови нового, соціалістичного суспільства, — сказав Ю. Збанацький.

Великий життєлюб Михайло Іванович Чабанівський пішов від нас у розквіті сил. Людина високої честі і таланту, пристрасний комуніст, невтомний борець за людське щастя. Але твори його

живуть, радують нові покоління читачів і творять свою добру справу — борються за високі і світлі комуністичні ідеали.

Своїми спогадами про майстра пера поділилися письменники Д. Павличко, П. Гуренко, В. Кочевський, П. Савчук, народний артист УРСР С. Козак. Словом відповідь виголосив доцент УСГА В. Я. Хоменко.

На вечорі були присутні Перший секретар Спілки письменників України, депутат Верховної Ради СРСР П. Загребельний, дружина та дочки М. Чабанівського. Митці київських театрів виступили з концертом.

У фойє була влаштована виставка, присвячена творчості письменника. А ще на присутніх на вечорі чекала приємна несподіванка: співробітникам і студентам академії надавалася можливість придбати книги, на яких письменники-гості охоче залишили свої автографи.

НА ДОПОМОГУ НАСТАВНИКУ

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

до політгодини на тему:
«КИЇВ — МІСТО-ГЕРОЙ».

Баграмян І. Х. Фронтними дорогами. — К. Молодь, 1974. (Спогади про перші місяці Великої Вітчизняної війни, зокрема, оборону Києва).
Битва за Дніпр. — Днепропетровск, 1975, стор. 32—46, 38—46.
Боевые звезды киевлян. — К. Политиздат, 1977.
Война в тылу врага. М., 1974.
Огненные годы. М. 1971, стор.

28—29, 37—38, 350—351, 462—463. (Комсомол України та оборуна Києва).

Пашко Я. Місто-герой на Дніпрі. — К.: Політвидав, 1969.

Подвигом уславлені. К., 1978. (І. Кудря, В. С. Кудрищов, О. С. Пироговська, І. В. Сергієнко).

Прапор над Києвом. — В кн.: Автомонов П., Партизани; К., 1973, стор. 57—62.

Родимцев А. И. Тьон, Отечество, сыны. — К. Политиздат, 1974.

Таран А., Яценко В. Твое знамено, Хрещатик. — К. Молодь, 1978.

У битві за Київ. — К. Молодь, 1973. стор. 240, 272, 305, 344—345, 374, 389, 392, 411—412.

Канюка М. Рассказ об ответственном чекисте. — М. Политиздат, 1977. (Іван Кудря).

Київ-герой. Збірник матеріалів про подвиг киян у Великій Вітчизняній війні.

Коваль В. С. Подвиг народний: Україна у Великій Вітчизняній війні. К., 1970, стор. 78—79, 22—28.

Коваль В. С. Борьба населения Украины против фашистского рабства. К., 1979, стор. 25, 44—45.

Кузнец Я. М. Ми йдемо на бій. — К. Політвидав, 1976. (Я. М. Кузнець — колишній командир Київського партизанського загону).

На факультеті підвищення кваліфікації нашої академії вдосконалюють свої знання викладачі сільгоспвузів республіки і країни.
Фото В. Шевченка.

ТРАДИЦІЙНА ЗУСТРІЧ

На лісгосподарському факультеті щорічно проводяться зустрічі студентів-першокурсників з відмінниками навчання, представниками старших курсів.

Подібні зустрічі дають можливість новачкам настроїтися на самовіддане навчання, на раціональне використання вільного часу.

Цього року на традиційній зустрічі своїми враженнями про навчання на факультеті ділилися відмінники, дружоккурники Сергій Ткаченко і Олексій Шиншко. Цікавими і змістовними були виступи третьокурсників Миколи Рикова, секретаря комсомольського бюро курсу, та Івана Шаблія, секретаря комсомольського бюро факультету.

На перших порах навчання у вузі перед юнаками і дівчатами постає маса завдань, які їм необхідно вирішувати самотужки. Як бути? Як впоратися з усіма проблемами, що виникли? Як себе організувати?

На наш погляд, саме така зустріч до деякої міри допомагає наймолодшим студентам розібратися у багатьох важливих і важких питаннях, що виникають перед майбутніми спеціалістами народного господарства.

У підсумку зустрічі-дискусії були спільно вироблені деякі рекомендації студентам-першокурсникам.

По-перше, намагатися планувати свій час. Нехай спочатку це важкувато, та спробувати варто. Наприклад, сплануйте ваш час на наступний тиждень, тобто, визначте, які предмети даються важче і потребують більше часу на підготовку. Цей додатковий час можна виграти за рахунок інших предметів, засвоєння яких дається легше, а з цією метою можна, орієнтуючись на свою пам'ять, відразу після практичного заняття чи лекції попрацювати 15—20 хвилин над конспектом.

По-друге, аналізувати кожний пройденний день: що я встиг і чого не встиг зробити?

По-третє, намагатися закріплювати дружні стосунки зі старшими товаришами, які можуть дати корисні поради.

Далі, треба не боятися звертатися за допомогою до своїх же однокурсників, які краще засвоюють матеріал, на лекціях чи практичних заняттях відмічати питання, які викликали ускладнення, задавати їх викладачу, раціонально використовувати час консультацій.

Першокурсникам не слід шкودувати часу на ознайомлення з пам'ятними місцями міста-героя Києва, треба брати активну участь в громадському житті групи, курсу, вузу. При труднощах не замикайтесь у собі, завжди радьтеся з товаришами.

Звертайтесь до першокурсників, В. М. Малюга, випускник 1980 року, Ленінський стипендіат, а пани асистент кафедри лісової меліорації, прочитав такі рядки:

«Ну, а тебе, меньшому брату,
Скажу такіє а слова:
«Не много надо для успеха,
А чтобы добрая молва
По белу свету полетела,
И чтобы лень или тоска,
А может скука не заела, —
Поменьше слов, побольше
дела —

Вот это главное, друзья!
Добрее быть и человечней,
Уметь за дело постоять,

Быть всем дружнее и, конечно,
Быть впереди — не отставать.
Отстал товарищ — позаботься,
чтоб рядом был он,

Был в строю,
И чтоб трудом всегда отличным
Мог славить Родину свою».

На зустрічі, що відбулась, були присутні наставники академічних груп першого курсу, інші гості з факультету.

ОРГКОМІСІЯ.

ЛЕНІНІЗМ ЄДНАЄ СЕРЦЯ

Від бажаючих стати учасниками інтернаціонального «Вогника», присвяченого 60-річчю промови В. І. Леніна на III з'їзді РКСМ, відбою не було. Відбувся він в клубі академії. Але все, в тому числі й розміри цього приміщення, мають свої межі. Тому серед запрошених — кращі з кращих, рахуючи і студентів-іноземців, що навчаються в Червонопрапорній академії хліборобів.

«Сьома година вечора. Святово прикрашений зал студентського кафе. На видюці — оригінальна композиція: пламеніють різнокольорові прапорці іноземних студентських земляцтв.

У залі звучать слова Миколи Островського: «Життя дається людині тільки один раз, і прожити його треба так, щоб не було соромно за даремно прожиті роки».

Ведучі — Легессе Теклегі-оргіс та Альбіна Шаропова — відкривають вступним словом хвилюючу зустріч. Пісню «Не расстанусь с комсомолом» розпочинається літературно-музична композиція, присвячена 60-річчю історичної промови вождя.

Етап за етапом в уяві присутніх проходить ратний і трудовий шлях комсомолу. Розповідь доповнюється слайдами. На екрані — засідання III з'їзду комсомолу. Прості слова вождя світового пролетаріату В. І. Леніна: «Вчитись, вчитись, вчитись...», проголошені ним з трибуни з'їзду 2 жовтня 1920 року, і зараз хвилюють наші душі, кличуть до нових звершень.

Затамувавши подих, сидять у затишному святковому залі молоді громадяни Латинської Америки, Азії, Африки, радянські студенти, вловлюючи кожне слово записаної на платівку промови Володимира Ілліча.

Слово бере секретар комітету комсомолу УСГА Георгій Нестеров:

— Комсомолія академії славними ділами продовжує етафету старшого покоління. У наших рядах сьогодні — 8 Ленінських стипендіатів, 500 відмінників навчання.

Велика ленінська думка була і є для нас животворним джерелом ідейної переконаності. Студенти академії — справжні інтернаціоналісти. Вони живуть дружною сім'єю зі студентами зарубіжних країн, які навчаються в нашому вузі.

«Хліборобським справам —

комсомольську гарантію!» — такою була відповідь бійців механізованих збирально-транспортних загонів академії на цільних землях Казахстану. Самовіддано попрацювали наші комсомольці.

На закінчення свого виступу Г. Нестеров підкреслив, що невичерпне джерело сили Ленінського комсомолу — у мудрості партійного керівництва. Промова В. І. Леніна на III з'їзді РКСМ — маніфест молодих поколінь, заповіт для кожного з нас на все життя. З неї ми черпаємо натхнення і мудрість у боротьбі за торжество комуністичних ідеалів.

Зал затамував подих, намагаючись не пропустити жодного слова комуніста з 33-річним стажем, доцента кафедри історії КПРС Е. І. Лозові.

— Спілкування з молоддю робить нас, комуністів, молодшими, більш життєрадісними. Я пишуся тим, що продовжувачі справи старших поколінь нині вповнено крокують у майбуття. 2 жовтня 1920 року Володимир Ілліч Ленін з трибуни III з'їзду РКСМ наголошував на тому, що за єдністю прогресивної молоді всього світу — майбутнє. Сьогодні ці слова чудова реальність.

І яскравий приклад такої єдності — сьогоднішня зустріч. На вечорі присутні представники Куби, Аргентини, Ефіопії, Афганістану, ЧСРР, В'єтнаму, Кенії, Лівану, Лаосу... — Творіть, юні друзі, держайте, дружність, як заповідав Володимир Ілліч Ленін! — закінчує Ероліна Іванівна свій виступ.

Доброзичливими, щирими оплесками нагородив зал студентку факультету захисту рослин, громадянку СРВ Дао Кім Оань, яка у супроводі баяна виконувала пісні російською та в'єтнамською мовами.

З високою художньою досконалістю прочитала вірш «Товарищ комсомол» російською мовою громадянка ЧСРР, студентка цього ж факультету Катерина Правотякова.

...А вечір тривав далі. Комсомольське свято дарувало кожному веселі пастрій, нових друзів, цікаві жваві бесіди однодумців.

НАЗУСТРІЧ XXVI З'ІЗДУ КПРС

ХЛІБОРОБСЬКОГО РОДУ

Перше враження про зустрічі з комсомольцем Володимиром Семенякою, п'ятикурсником агрономічного факультету — миловидним симпатичним юнаком таке: енергійний, рухливий, завзятий. Заведіть з ним розмову про нішнє трудове літо. Юнак охоче розповість про роботу в радгоспі імені Чапаєва Яготинського району на Київщині, де він проходив виробничу практику.

Спочатку було ой, як важко. Доручили хлопцю посаду заступника директора радгоспу по кормах. З сонцем доводилося вставати і поспішати в поле, бо керувався комсомолец Семеняка таким принципом: «Якщо пообіцяв — треба зробити». Від нього як від керівника і як від технолога чекали порад. Ще вранішня роса не спала, а Володимир уже на польовому стані, веде мову з механізаторами.

— Від вас, механізаторів, залежить доля майбутнього врожаю. А значить — здобутки господарства, добробут кожного з нас.

І хлібороби домагались відмінних показників у праці.

Під керівництвом Володимира Семеняки в господарстві закладено в траншеї 3700 тонн сінажу, 447 тонн сіна.

Про прапофлангового соціалістичного змагання на «зелених жнивах» Володимира Семеняку тепло писала місцева районна газета «Зоря комунізму». За ударну працю Володимира нагороджено Почесною грамотою і грошовою премією.

Минуло літо. Знов прийшов час зустрітись з книгою, зайняти місце в аудиторіях УСГА. Ось поруч з друзями-однокурсниками Володя сидить в аудиторії та уважно слухає лекцію професора В. І. Моїсеєнка.

Останній рік в стінах вузу. Ми не зовсім небагато часу, і молоді командири виробництва знову приїдуть у господарства. А там вже чекають на них. Директор радгоспу імені Чапаєва, коли Володимир приніс на підпис звіт про практику, запропонувала йому: «Приїздіть до нас назавжди. Роботу ви, бачу, добре знаєте. Нам такі люди потрібні...».

Ю. КОЗІС,
студент V курсу агрономічного факультету.

СОНЯЧНИЙ ХЛІБ ЦІЛИНИ

Генеральний директор Карасуцького районного об'єднання радгоспів у Казахстані Іван Федорович Завгородній зізнається, що вони дещо полюбивалися, коли вручали нашим студентам комбайни. Однак зарекомендувала молодь себе відмінно. А це завдяки тому, що поряд із ними були керівники факультету. Крім декана, на цільну приїжджав і секретар партійної організації факультету Володимир Федорович Ярошенко. Він показував приклад у праці, змагаючись за штурвалом комбайна з викладачем кафедри деталей машин Володимиром Степановичем Діденком, котрий скошив у радгоспі «Майський» 1058 гектарів зернових.

Декан факультету механізації Дмитро Григорович Войтюк, хоча цього року і не жививав сам, смак цільного хліба знає: побував тут у студентському загоні тричі, коли ще вчився в Українській сільськогосподарській академії. У 1956 році збірив тут перший урожай.

— До речі, — якось підключився він до розмови, — у наших успіхах неабияк заслуга господарств, де ми працювали: зустріли нас в аеропорту своїми автобусами, створили всі умови для високопродуктивної роботи.

— Ми за те, — підтримав його І. Ф. Завгородній, — щоб квітські студенти приїжджали до нас щороку. Тим більше, що в майбутньому врожаєві вже є їхній внесок: ними зорано 3340 гектарів зябу, на 1200 гектарах здійснено дискування, культивування — на 825 гектарах; перевезено 7000 тонн мінеральних добрив.

— На одинадцять п'ятирічку ми хочемо укласти з Українською сільськогосподарською академією договір про хліборобське співробітництво, — розповідав перший секретар Карасуцького райкому партії Святослав Олександрович Медведєв. — Після закінчення польових робіт приїдемо в Київ, вручимо там в урочистій обстановці колективу факультету наші відзнаки і домовимося про щетісні зв'язки. Проситимемо вуз, щоб він узяв шефство і над нашим сільським професійно-технічним училищем, де готуються кадри механізаторів.

У Києві чекатимуть гостей із Братнього Казахстану, приймуть, як рідних братів, і наступного літа українські студенти знову впровадять цільний врожай.

В. СЕРГІЙЧУК.

Ю. СЕМЕНЮК,
кореспондент.

ЛЮДИ НАШОЇ АКАДЕМІЇ

ВЧЕНИЙ, ПЕДАГОГ, ЛЮДИНА

80 років... Багато це, чи мало в людському житті? Очевидно, залежить від епохи та середовища, в якому живе людина, а найбільше — від змісту прожитих років.

Епоха наша є найреволюційнішою, найпрогресивнішою. Бо революції відбувались не тільки соціальні, але й у науці, в техніці. Велика Жовтнева соціалістична революція від-

крила необмежені можливості для освіти, розвитку кожної людини. І то вже була справа особистості — як використати ці можливості, яким змістом наповнити життя.

Сергій Рогаченко, сільський хлопець з Черкащини, здійснив свою мрію про освіту. Навесні 1918 року він самотужки підготувався за перший клас вищепочаткової школи, і вже до 1927 року закінчив її. Потім були технікум і Київський кооперативний інститут імені В. Чубаря.

Після закінчення інституту Сергій Микитович Рогаченко працював у Криворізькому та Уманському окружних кредитних кооперативних спілках на посаді економіста. Потім навчався в аспірантурі та викладав бухгалтерський облік в Київському кооперативному ін-

ституті. Паралельно з педагогічною діяльністю Сергій Микитович проводив велику громадську роботу як голова місцевого і член обкому профспілок працівників вищої школи.

Натхненну творчу працю зупинила війна. Рогаченко, як і всі радянські люди, став на захист Батьківщини. В складі 289 дивізії брав участь в обороні Києва, воював на Білоруському фронті. Важкі і далекі дороги війни рядового С. М. Рогаченка закінчилися штурмом Берліна. За ратні справи він був нагороджений багатьма бойовими медалями та відзначений подяками командування.

Мирна праця почалася на кафедрі організації сільського господарства Київського сільськогосподарського інституту

на посаді старшого викладача кафедри бухгалтерського обліку. З тих пір, тобто з вересня 1945 року, життя і творчість доцента С. М. Рогаченка нерозривно зв'язані з нашим вузом. За цей період тисячі студентів вивчили бухгалтерський облік, статистику, економіку у Сергія Микитовича. Своєю педагогічною майстерністю, досвідом він щедро ділився з майбутніми викладачами технікумів, з колегами на кафедрі та факультеті.

Коли в шестидесятих роках розроблявся новий порядок обліку в колгоспах для запровадження і упорядкування нової системи, разом з професором С. Д. Букмом до цієї праці було залучено і С. М. Рогаченка.

Наукові праці та учбові посібники, підготовлені доцентом

С. М. Рогаченком, мають обсяг близько 100 друкованих аркушів. Серед них — учбові посібники для студентів технікумів: «Бухгалтерський облік в колгоспах», «Бухгалтерський облік в сільськогосподарських підприємствах», ряд статей в Українській сільськогосподарській енциклопедії та інші. Тираж учбової літератури, підготовленої доцентом С. М. Рогаченком, перевищує 100 тисяч екземплярів.

Незважаючи на свої вісімдесят, Сергій Микитович життєрадісний, діяльний, останні три роки він завідував кафедрою обліку і статистики Уманського сільськогосподарського інституту.

Щиро бажаємо нашому шановному ювіляру і надалі міцного здоров'я, творчої наснаги на благо нашої Батьківщини.

Г. КІРЕЙЦЕВ,
завідувач кафедри бухгалтерського обліку, доцент.

ГУРТОЖИТОК — НАШ ДІМ

СПІЛЬНІ ТУРБОТИ

У вестибюлі гуртожитку № 10 — яскрава стіннівка «За комуністичний побут». Поруч бюлетень санітарного стану кімнат. Далі у коридорі зі смаком оформлені стенди кращих груп факультету, різні фотомонтажі. Праворуч — Ленінська кімната. Вона добре оформлена і зараз доукомплектується творами Маркса, Енгельса, Леніна, матеріалами з'їзду партії і комсомолу. До послуг мешканців гуртожитку — кольоровий телевізор. Є і кімната громадських організацій.

Дружно і весело живуть у гуртожитку студенти та аспіранти п'яти факультетів академії.

Справжній господар цього житла, де кімнати — будинки, а коридори — вулиці — студентська рада гуртожитку. Усі 15 членів ради, яку очолює комуніст, студент III курсу агрономічного факультету Михайло Ліничак — завізиту юнаки і дівчата, які живуть інтересами колективу. Побут — це той «жит», якщо можна так висловитись, на якому тримається навчальна робота кожного студента. Побутовий комфорт і добре налагоджена політико-виховна та культурно-масова робота сприяють духовному зростанню зацікавлених спеціалістів, народжують прагнення до самовдосконалення.

Кожного тижня члени студради перевіряють санітарний стан кімнат. Результати перевірки занотовуються у санітарний бюлетень, з яким кожен мешканець може ознайомитись у вестибюлі. Кожна кімната бере активну участь у соціалістичному змаганні за кращий поверх та кращу кімнату. Мешканцям кімнат-переможниць надається право позачергового поселення в гуртожиток на наступний навчальний рік. Цим правом уже скористались майбутні агрономи, які мешкали в минулому навчальному році в кімнаті № 429.

Заслужовують на увагу і наші традиційні вечорні запитання і відповіді, дискусійна форма проведення яких нікого не залишає байдужим. Частими гостями студентів на таких зустрічах є доцент Е. І. Лозова, професор В. П. Ключников.

Нещодавно у Ленінській кімнаті відбулась зустріч з секретарем парткому академії Ю. Я. Гапузенком. Мова йшла про життя, навчальні справи, про різні форми дозвілля молоді, про необхідність дещо урізноманітнити їх, зробити більш змістовними і глибокими. Бо, чого гріха таїти, маюло це в нас «вогнижів», на які приходять цікаві люди: артисти, виробничники, художники, котрим є про що розповісти молоді.

У гуртожитку є кімната, яку можна було обладнати під факультетський клуб-кафе. Ось тіль-

ки б ректорат допоміг нам у придбанні необхідних будівельних матеріалів. А за нами справа, ясна річ, не стане. І чим швидше буде вирішено це питання, тим краще.

Ось наші туристи вже мають свою кімнату у підвальному приміщенні гуртожитку, де збираються, обговорюють плани мандрівок, діляться спогадами про вже здійсненні.

Багато студентів у нас захоплюється фотографією. Ми пішли на зустріч фотоаматорам. Нині у гуртожитку створено фотолабораторію.

У своїй роботі студрада завжди враховує побажання студентів, наполегливо шукає такі форми залучення молоді до масово-політичної роботи, які б захопили її.

Проте, є в нас ряд питань, які одним сумлінням та ентузіазмом не розв'язати. Ось вже другий рік наш гуртожиток знаходиться на тимчасовому живленні електроенергією, на верхніх поверхах тільки опівночі є вода. Це значить, що при будівництві хтось допустив помилку, а хтось її вчасно не виправив. Тому частогусто у нас у вечірні години бувають перебої з освітленням. Тоді студенти користуються парафіновими свічками. Це звичайно, романтично, але несучасно. Довго на такій «романтиці» не протримаєшся. Тому ми сподіваємося, що відділ капітального будівництва цю проблему розв'яже найближчим часом і більш раціонально.

Кілька слів і про роботу буфету. Безперечно, що він потрібен у студентському гуртожитку. Але асортимент і якість продуктів у ньому залишають бажати кращого.

Другий рік гуртожиток № 10 працює на підставі студентського самоврядування. За цей час ми уже розв'язали чимало проблем різної складності в налагодженні зразкового побуту та виховної роботи. На жаль, не все ще у нас виходить, на шляху розв'язання деяких побутових проблем залишається ряд труднощів. В одному випадку — «застопорити» адміністративно-господарська частина, в іншому — дещо недопрацюємо ми самі, в третьому — не вистачить будівельних матеріалів. Однак піклуватися про те, щоб юнаки і дівчата почували себе в студентському гуртожитку як вдома, нам під силу. І починати потрібно, напевно ж, з комплексного підходу в налагодженні побуту, спрямованні масової роботи, активного залучення до неї всіх мешканців гуртожитку.

Г. ПОДПРЯТОВ,
студент, комендант гуртожитку № 10.

З роками подробиці великих подій поступово губляться. Пам'ять зберігає тільки вузлові драматичні моменти. Та ніколи не забути тяжких воєнних років, віхами яких були битва під Москвою, Сталінград, Севастополь, Ленінградська блокада, Курська дуга і те, 22 число в червні, коли почалася війна.

Кожен страшний день війни приносив смерть, нещастя, смуток, сльози нашому народові. Точилась запекла боротьба за кожний метр рідної землі, за кожне життя, за голубе небо, за щастя на всій планеті.

Воєнні дороги... Як багато цих доріг було у наших воїнів. Чимало їх було і у підполковника, комуніста В. В. Науменка. Володимир Васильович очолював ветеринарну службу 200-ї стрілецької Двінської Червонопрапорної дивізії.

В умовах Північно-Східного фронту (а вони були дуже важкі: заболочена місцевість, бездоріжжя) молодий ветлікар проводив величезну роботу по збереженню кінноти своєї дивізії. Було нелегко тримати тисячі коней у повній бойовій готовності. Інколи здавалось, що взагалі не можна витримати такого напруження, як хотілося тиші й спокою! Але не можна було гаяти ні хвилини, треба було йти своїм шляхом. Шляхом, який зливався з дорогою всієї країни.

ГЕРОЇ СЕРЕД НАС
(НАРИС)

А вела вона до перемоги.

У 1943 році В. В. Науменка нагороджено орденом Великої Вітчизняної війни II ступеню.

На заключному етапі війни 200 стрілецька Двінська Червонопрапорна брала участь у розгромі берлінської групи гітлерівських військ. Закінчили війну біля цього з'єднання в 73 кілометрах від Берліну.

Володимир Васильович часто в думках повертається до травня 1945 року. Він згадує своїх товаришів, які загинули, щоб більше не чути людей цього слова «війна».

Він згадує: «...Мені довелося прибути до Берліну через декілька днів після його штурму. Місто-гігант лежало в руїнах. На вулицях — велика кількість підбитих ворожих танків, самохідних гармат та іншого військового майна. Жахливу картину являло собою славетне берлінське метро. За кілька днів до падіння Берліну Гітлер видав наказ затопити метрополітен, в якому знаходилися припулок від бомб та снарядів десятки тисяч жінок і дітей. Багато їх

загинуло... Ні, цього ніколи забути не можна».

Майже 30 років працює Володимир Васильович Науменко в нашій академії на кафедрі фізіології сільськогосподарських тварин. Тепер він доктор біологічних наук, професор.

Багато часу Володимир Васильович віддає студентському науковому гуртку, яким керує багато років. Члени гуртка неодноразово виступали з доповідями на академічних, республіканських та всесоюзних студентських конференціях. В минулому році випускники ветеринарного факультету І. Дерев'яно та В. Несеренко — виконавці В. В. Науменка — були нагороджені дипломами Міністерства вищої освіти та ЦК ЛКСМ України. Вони — переможці республіканського конкурсу студентських наукових робіт.

В. В. Науменко опублікував 45 наукових праць, за останні три роки у співавторстві видав дві книги — учбовий посібник та практикум з фізіології сільськогосподарських тварин для студентів ветеринарних та зооінженерних факультетів.

Лунає дзвінок. Володимир Васильович з посмішкою входить в аудиторію. Починається лекція...

Н. УСТИМЕНКО,
студентка III курсу ветеринарного факультету.

ВІСТІ З ВІДУСІЛЬ
СКАРБНИЦЯ
ЗНАНЬ

Як повітря, як хліб насущний села, рядових і спеціалістів, книга про землеробство. Задоволення попит на неї покликані книгозбирати універсального і спеціалізованого профілю. Їх мережа у нашій країні весь час зростає. Нині таких бібліотек понад 1400. Переважна більшість створена при науково-дослідних інститутах, дослідних станціях, вищих учбових закладах. У їх фондах близько 80 мільйонів книг.

Воістину гігантським книгозбирцем є бібліотека Всесоюзної академії сільськогосподарських наук ім. В. І. Леніна. Разом з ленинградським філіалом вона нараховує 3,5 мільйона томів. В її фондах рідкісні дореволюційні видання, майже вся радянська сільськогосподарська література. Поповнюють цього багатства станоплять іноземні книги і журнали.

Московська сільськогосподарська відіграє неогігантську роль у пропаганді землеробської науки. Її послугами сьогодні користуються десятки тисяч читачів нашої країни, а також велика кількість іноземців. Бібліотека забезпечує широке коло спеціалістів оперативною інформацією про вітчизняну і зарубіжну сільськогосподарську літературу.

На практичних заняттях в обчислювальному центрі — слухачі ФПК, і серед них — Герой Соціалістичної Праці, директор радгоспу імені 60-річчя Великого Жовтня М. М. Величко.

Фото В. Шевченка.

КЛУБ ДОПИТЛИВОГО СТУДЕНТА

ЗВІДКИ ЧЕРПАТИ ЕНЕРГІЮ

Найважливішим завданням сучасної науки і практики є рішення проблеми виробництва дешевої енергії у величезних масштабах.

Оскільки найбільш шпрокого застосування в нашій дійсності набула електрика, то мова піде, перш за все, про її виробництво.

За останній час запропоновано кілька нових методів отримання електроенергії. Одним з них є метод використання природних ресурсів. Успішне розв'язання цієї проблеми назавжди звільнить людство від загрози енергетичного голоду та виснаження паливних ресурсів, від небезпеки необоротного засмічення навколишнього середовища.

Людство у значній мірі перевитратило ковори природи. Уже приблизно можна сказати, коли згорить остання тона нафти, перетвориться на попіл і дим остання жем'яка вугілля і в останній раз блимне блакитний вогник газової конфорки. До того ж ці органічні види палива, особливо нафта, з кожним днем все дорожають, тому що добувають їх все з більшим і більшим трудом, недопустимо забруднюють навколишнє середовище і використовують з надто великими втратами.

Паливо, вільне від перерахованих недоліків, є. Це — водень. На землі його дуже багато, проте у вільному стані він не зустрічається. Зараз водень отримують шляхом електролізу води. Спосіб, хоча і простий, але дуже дорогий. Принципово можливе отримання водню за допомогою... зеленого листа і сонця. Основною цього способу є фотосинтез: ретельно підібрані і скомпоновані рослини чи бактеріальні системи, використовуючи енергію сонця, будуть самі, природним шляхом «добувати» водень із води.

При сучасному стані розвитку науки і техніки цей спосіб легко здійснений практично. Процес дослідження фотосинтезу дозволив сформулювати основні уявлення про молекулярний механізм перетворення енергії сонячного світла в фотосинтезуючих живих системах. Спираючись на ці уявлення, можна спрямувати фотосинтез на виділення з води молекулярного водню. Успіхи в пізнанні біологічного та хімічного каталізу дають можливість отримувати речовини, які є каталізаторами в реакціях одержання водню. Зараз перед вченими стоїть завдання — відшукати шляхи збільшення тривалості, активності працездатності живих творців — рослинних клітин і ферментів. Уже вдалось продовжити активність потужності активного ферменту гідрогенази з деяких часів до кількох місяців і зробити її сталою до температури 70—80 градусів, тобто до такої, коли згортається білок. Розроблений вченими каталізатор в багаторазів перевищує по ефективності найсильніший з відомих каталізаторів — платину, він дешевший, технологія його одержання проста.

Підраховано, що для повного задоволення потреб нашої країни в енергії, досить штучного водоймища площиною 140 на 140 кілометрів, заселеного одноклітинними водоростями (наприклад, хлорелою) разом з бактеріями, які виробляють активну гідрогеназу. Збільшивши площу по виробітку фотоводно до 350 тисяч квадратних кілометрів, можна забезпечити енергією населення всієї земної кулі.

В. КУЧИН.

Про наукову організацію підготовки спеціаліста у Львівському політехнічному інституті

У СТУДЕНТСЬКОМУ проектно-конструкторському бюро Львівського політехнічного інституту працює 1320 старшокурсників. Тільки за останні п'ять років вони підготували документації на суму більш як 2,5 мільйона карбованців, виконали 778 реальних курсових і 639 дипломних робіт. За досягнення в проектуванні й будівництві учбових корпусів, гуртожитків та інших об'єктів бюро присвоєно звання лауреата премії Ленінського комсомолу.

Широке застосування студентами теоретичних знань на практиці — це результат впровадження комплексної системи управління якістю підготовки молодих спеціалістів (КСУЯПС).

На промислових підприємствах організовано філіали кафедр ву-

ПО СТОРІНКАХ ВУЗІВСЬКИХ ГАЗЕТ
КОРОТКА СТУДЕНТСЬКА ЛАВА

зів. Тут старшокурсники під керівництвом провідних спеціалістів виконують завдання прикладного характеру. Вже на третьому курсі більшість студентів починає практикуватися саме в тих колективах, де працюватиме після закінчення навчання. Студенти беруть участь у громадському житті підприємств та установ, виступають з лекціями, проводять політінформації. Це значно скорочує час становлення молодих спеціалістів.

Формування у майбутніх спеціалістів високих моральних рис неможливе без конкретної участі студентів у громадській роботі. Громадсько-політична практика з впровадженням КСУЯПС стала невід'ємною частиною навчаль-

но-виховного процесу у вузах. У вузах складено оптимальний тижневий бюджет часу студента. Обсяг аудиторних занять, який максимум допускається навчальними планами, не перевищує тижня 36 годин на тиждень для молодших курсів і 30 — для старших. Кафедри точно додержуються виділених їм лімітів, коли визначають різні завдання для студентів. Взято до уваги навіть час на відвідини ідалень в учбових корпусах та гуртожитках вузу, витрати на переїзди та переходи.

КСУЯПС вимагає якісно нової організації контролю навчально-виховного процесу!

У положеннях окреслено коло обов'язків працівників кафедр, деканатів, інших підрозділів ву-

зів, студентів. Виконання цих нормативних вимог на всіх рівнях — від академічної групи до навчальної частини ректорату — контролюють групи аналізу. З навчально-методичної, виховної і наукової роботи введено поза штатні посади заступників деканів.

Досвід львів'ян щодо впровадження комплексної системи управління якістю підготовки молодих спеціалістів узагальнений Науково-дослідним інститутом проблем вищої школи Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР.

С. САНДРАЧУК.

(«За сільськогосподарські кадри», Одеський СГ. Друкується з скороченням).

Заняття на ФГП веде керівник оркестрового відділення Ф. М. Ворончук.

Фото О. Левченка.

З ЛЮБОВ'Ю ДО ПРИРОДИ
ЩАСЛИВОЇ, ДОРОГИ ПТАХИ

Осінь — час пташиних провідів. Поодинокі і зграями відлітають вони у далекі краї. Одні зникають поступово, інші — раптово: зникають на крилах і полетіли. Швидкість у них теж різна. Наприклад, стрижі та ластівки, найкращі серед птахів летунки, на великій висоті розвивають дуже високу швидкість — до 110 кілометрів за годину. Тому вони не помітні у польоті. Що характерно — за 10—12 годин ці птахи без посадки пролітають пустелю Сахару.

Швидко летять також дикі качки — 70—90 кілометрів за годину, шпакки — 50—70, а гуси — до 30 кілометрів.

Одні птахи харчуються під час польотів на ходу, інші — зупиняються біля водоймищ, озер, на лісових галявинах. А як же зі сном? Багато птахів сплять під час перелітів. Вчені встановили, що делеки, наприклад, сплять всього 10—15 хвилин, але цього часу їм досить, щоб відновити сили.

Під час перелітів рідшають ряди птахів через сильні вітри, різкі похолодання чи снігопади. І гинуть в першу чергу молоді, недосвідчені, а також кволі і старі птахи. А ще смерть несуть їм кулі й сіті мисливців, забруднення водойм, телеграфні і телефонні проводи, ЛЕП.

Залиште на хвилину свої турботи, гляньте у прозору далечінь осіннього неба, де разом із птахами відлітає дзвіночокоса, чарівна пара. Щасливої вам дороги, наші крилаті друзі! До побачення, птахи!

М. ЛОЗОВИЙ,

студент III курсу лісгосподарського факультету.

В СВІТІ ЦІКАВОГО

КОМП'ЮТЕРИ І САЛАТ

Те, що обчислювальні машини можуть керувати верстатами і ракетами, вже нікого не дивує. А от керувати рослинами — це вже щось нове. І на перший погляд неможливе: ну, не приєднаш же «шпуральці» ЕОМ до троянди чи салату! Проте інженери японської фірми «Хітачі» підключили чутливі елементи мікрокомп'ютера не до рослини, а до того, що її оточує, — повітря. Автомат безперервно вимірює концентрацію вуглекислого газу, кисню й водяної пари в атмосфері, де перебуває рослина (ясна річ, для цього її вміщено під ковпак), і дає команду виконавчим пристроям. В підеумку вміст усіх цих речовин — на оптимальному рівні, що забезпечує найкращі умови для фотосинтезу. І ось наслідки: один із сортів салату почав достигати не через місяць після висіау, а впр'ятеро швидше! Японці вважають, що зроблено перший крок до цілком автоматизованих теплиць, де в рекордні строки виростатимуть овочі і квіти.

ПОМІДОРИ — НА ДЕРЕВІ

Томатний кущ, вирощений на експериментальній фермі компанії «Кіова» в японському місті Сінояма, швидко можна назвати деревом. Висота його три метри, діаметр стовбура 15 сантиметрів. Це томатне дерево, повідомляє газета «Майніті дейлі ньюз», вирощене протягом двох років. Кожен врожай оранжевий гіганта — близько трьох тисяч штук запашних плодів. А вирости таке диво завдяки методам гідропоніки. Коріння рослин — у відкритому басейні з мінеральним розчином, освітленому сонячними

променями, що проходять через спеціальну покрівлю оранжереї.

СКІЛЬКИ ВОЛОГИ В ГРУНТІ?

Це питання завжди цікавить агрономів, особливо навесні. В наш час на нього можна відповісти швидко й точно. Якщо ввести в ґрунт бістри нейтрони, то навколо джерела частинику утвориться кулеподібна хмара повільних нейтронів, яких буває тим менше, чим вологіший ґрунт. Новий прилад для вимірювання вологості тунтури, створений у болгарському інституті спеціальної електроніки в Плевені, вимірює

концентрацію повільних нейтронів. Прилад дешевий у виготовленні, працює швидко й точно, його легко переносити з місця на місце.

КАРТОПЛЯ ЛОВИТЬ КОМАХ

Після дев'яти років роботи англійські агрономи з Хартфордширу ввели повий сорт картоплі, що має надзвичайну властивість: листя його липке і ловить комах. Тля, кліщі і деякі жуки на дослідному полі не могли звільнитися від клею, що міцно їх тримав, і загинули, не пошкодивши рослин і не лишивши по собі потомства.

ОГОЛОШЕННЯ

Факультет громадських професій і правління клубу УСГА оголошують прийом:

в Народний самодіяльний духовний оркестр

(запис проводиться у вівторок та п'ятницю в кімнаті духового оркестру — 3 учбовий корпус, 3 поверх);

на відділення журналістики

(запис у вівторок, середу та четвер — 3 учбовий корпус, 3 поверх, кімната 74).

ДЕКАНАТ ФГП.

У СВІТІ ПРЕКРАСНОГО
Народний муза

(До 200-річчя — дня народження П. Ж. Беранже)

Пер Жан Беранже (1780—1857) — чудовий французький народний поет, видатний майстер ліси, творці якого ввійшли до золотого фонду світової культури. Народність творів Беранже зобула високу оцінку його сучасників — революціонерів-демократів Белінського, Чернишевського, Добролюбова. Белінський казав на політичну злободенність і реалістичну основу пісень Беранже. Він писав: «У нього політика — поезія, а поезія — політика, в нього життя — поезія, а поезія — життя».

Син буржуазної революції XVIII століття, патріот-демократ, поет зробив свої пісні грізною зброєю в боротьбі проти реакції. Він висміював у них королівську владу, дворянство, що покладався на повернення колишнього режиму, реакційне духовенство, викривав римського папу і всі потвори явища суспільного ладу сучасної йому Франції. З великою любов'ю Беранже оспівував героїчні дні революції («Чотирнадцять липня»), простих людей, вірних революційним традиціям («Старий капрал», «Давній прапор»). Поет писав про нелегку долю народу («Жак», «Руда Жанна»), славив свободу, мир і братерство («Священний союз народів»).

Пісні Беранже, дотепні й життєрадісні, поетичні і ліричні, часто дошкульні, мали величезний успіх. Він підніс пісню як жапир до рівня високої поезії, поставив на службу передовим ідеям епохи, створив пісню-памфлет.

Сучасники Беранже — Бальзак, Стендаль, Гете, Жорж Санд — вважали поета гордістю Франції, одним з її найкращих і найвидатніших художників.

Про велике значення поетичної спадщини Беранже в наші дні можна сказати його ж-такі словами:

Ты пел для нас —
пет жребия чудесней!
Поэта долг исполнен
до конца.
Ты волювал,
сливая смех свой с песней,
Всех бедняков немудрые сердца.
Е. КАСІЛОВ.

В. о. редактора С. РУДЕНКО.